

АБОНАМЕНТ:
 За 1 година — 15 лева
 6 месеца — 8 „
 3 „ — 5 „
 На укрежден. кафенета-
 та в окръга бесплатно.
ЕДИН БРОЙ
 50 ст.
 ИЗЛИЗА СЪБОТА.

Реклама

Седмичен вестник за информация, култура и
народно стопанство.

Редактор—Издател: ПЕТР КЕЧОВ.

Администрация Кн. „СВЕТЛИНА“.

ОБЯВЛЕНИЯ:

Малки обявления по 20 лева.
 „ об. за дир. работа 10 лв.
 Големи об. на кв. см. по 1 лв.
 Годежни и венчални по 30 лв.
 Некрол. и панахиди кв. см. 1 лв.
 За повече публ. 10% отсжд.

Абонментни обяви:

За 1 год. на кв. см. по 35 лв.
 „ 6 м. „ „ „ „ 20 „
 „ 3 „ „ „ „ „ 10 „

Сичко се изпраща на адрес:
 Редакция в „РЕКЛАМА“

Г-ца Димитричка Пейчева

Г-н Георги Маринов

СГОДЕНИ

Преведия.

Постояната комисия за благоустройството на окръга.

Един германски учен, който дълго време е стоял в България през Европейската война, е казал: „В тая малка и дива страна има само грамотни хора, които през целия си живот вършат само едно: дено и ноще пишат из канцелариите, за да нахарят хартията. А от това нищо добро не излиза за страната, а в много случаи — зло“.

Дали сме толкова дива ориенталска страна и дали у нас културата се свежда само до една елементарна грамотност — колкото криво — ляво да четем и пишем, както се произнася тоя високомерен тефтонещ, — аз не зная.

Обаче, никой не може откажа факта, че ние повече пишем официални писма, отколкото вършим нещо положително: че целия държавен живот почива на книгата и писалката, отколкото на делата, на свършените факти.

И до сега ходим по турските калдъръжи и развалени междуселски пътища; и до сега пием замърсена вода из разни „стублици“, кладенци и чешми с разпукани кюнци;

и до сега селата са в авганистанска изолация от околийските центрове, с които се сношават по малоазиатския способ на бързото съобщение — чрез стражари; и до сега общините се помещават в стари тъмни и разкривени къшурки;

Причината на това печално състояние на нещата се корени в бездушна-

ПЕЧАТИ МЕТАЛИЧЕСКИ И КАУЧУКОВИ

приема поръчки
по цени износни

Книжарница „Светлина“
2-4-2 Шумен.

Германски новости!

ИГРЯЧКИ

Голям Избор!

— ЦЕНИ ИЗНОСНИ, —

При книжарница
„СВЕТЛИНА“ — Шумен.

2-36 2

та наша канцеларщина, която диша и живее чрез „рапорта“. Само разгледайте архивите и на най-малката община и ще се очудите от продуктивността на канцеларщината, която с нищо не е изменила стария ред на нещата.

Канцеларщината, безплодната работа на Данаидите и нищо друго!

Когато в другите страни работите са вървели по друг път и ред. Това се вижда от историята на благоустройството на селата и градовете в окръжията, от тая за тяхното културно, икономическо развитие.

Първата задача на всяко окръжно управление, подпомогната от Постоянната Комисия, е била: да се изучи окръга всеотрасно — в благоустройството, икономическо, просветно и пр. отношение. А за тази цел са били натоварени добре подготвени лица, известни на обществото по своите знания, вещина и съвестност. В обекта на техните изучавания е влизала и най-малката паланка, згушена някъде далеч из окръжните крайнини. Резултат — богата литература и ценни сведения не да пълнят само шкафове на библиотеките и учрежденията, а за да напътствуват уредбата на окръга и неговото засилване.

За тая цел в началото на всяка година Постоянните комисии свикват конференция от всички кметове, секр.-бирници, лекари, инженери, лесничей, инспектори, банкови директори, журналисти. Имайки предвид общите нужди на окръга и частно, на отделните заселища — конференцията начертава план на дейност за президялата година. И в окръга на този план се движела дейността на целия окръг. Авторитета на власта се използвал само, за да се приложи този план въпреки броженето, което се създавало всред масите, които, въобще, мъчно схващали ползите за обществото от културните насоки на окръжието.

Просветните управници на тия страни са схващали, че за резултатната творческа работа на държавата, на окръга е нужен пълния стабилитет на чиновниците — пипалцата на културата из дълбините на живота и живото преобразование.

Особено благотворителна роля са изиграли тези конференции в страни, лишени от гражданско възпитание. Чрез тях са се избягвали лутаниците, нескончаемите писменни разправии и борби.

Пан. Ноев

Съобщения.

РЕДАКЦИЯТА дири способни лица за агенти, (Шумен, Преслав, Нови-Пазар, Осм.-Пазар) които да събират обявления при много добри условия,

РЕКЛАМИТЕ трябва да бъдат получавани най-късно в петък, за да бъдат помествани в броя, който предстои да излиза.

КОЙТО запише 3 абоната за вестника получава едно течение безплатно, а за по-вече си задържа 20% ст събраната сума.

НАСТОЯТЕЛИ при много добри условия дири редакцията на вестника за градовете: Ески Джумая, Преслав, Нови-Пазар и Осм.-Пазар.

Агенти за събиране обявления и абонаменти за в. „РЕКЛАМА“.

ЗА ШУМЕН: Павлиона Дим. Донов.

ЗА Е.-ДЖУМАЯ: Св. Симеонов, ул. „Ал-Джами“ № 88

ЗА ПОПОВО: Слави Соваджиев & Сие, книжарница „Елит“

Освен в горните агенции и за останалите градове се приемат обявления и направо в администрацията.

ТЕАТЪР И КИНО.

Шумен. Музикалното Д-во „Родни звуци“ ще даде на 11 т. м. Неделя вечерта, втори народен концерт.

ДАВАЙТЕ рекламите си в единственият най-разпространен в окръга вестник

„РЕКЛАМА“

чрез него рекламите постигат винаги целта си.

Най-превзходните на света са
пишущите и шевни машини

Представител за Шуменски

2-33-10 окръг: Книжарн. „СВЕТЛИНА“

БИВШ УЧИТЕЛ,

работил и в канцеларии, дири подходяща работа в частна банка или кантора в гр. Шумен.

1-42-2

Справка редакцията за И.

Госпожи и госпожици!

Хората на лукса!

ПОСЕТЕТЕ КОЖУХАРНИЦА „ЛУКС“

на Руса Ексеров — Шумен (до дрогерията)

гдето се изработват луксозни кожени яки, маншети, калпачета, и др., задоволяващи и най-изтънчения вкус.

6-10-6

ГОЛЯМА ИЗЛОЖБА

на малки и големи картини и картички на едро и дребно при цени много износни. За вечеринки специални ефтини картички.

3-31-5

При книжарница „СВЕТЛИНА“
Шумен.

„РЕКЛАМА“

1) За да получи един артикул популярност, клиентела и цена; 2) За да намери, продаващ човек, който сериозно се интересува от артикула, който той предлага; 3) За да не се лутат търговеците да предлагат и търсят; 4) За да намери купувача десетки оферти на артикула от който се интересува; 5) За да не се лутат пътуващите агенти, когато пристигат за пласировки в града ви и пр. — за тази цел се издава вестник

„РЕКЛАМА“

По стабилността на милосердните сестри.

Думата ми е по отношение материалното и служебно положение на милосердните сестри в България — статия изнесена на 1 ноември т. г., в органа на санитарния и вегетариански персонал в България, — вестник „Санитарен глас“ и подписана от некой си Джбънов. Последния излиза с горест на сърце, като високо заявява пред обществото, че те като най-близко стоящи до болния — страдающия, требвало да се възнаградят техния непоносим труд и подобри материалното и служебно положение, като за целта е попълнена целата първа страница на вестника и ги повдига до оная висота, която те, по никакъв начин и направление не заслужават. Той излиза и заявява още, че една обществена необходимост е продикувала участието на жената в нашето санитарно дело и че тия, — жената, в лицето на милосердната сестра, се явила като една наложителна естествена необходимост по отношение гледането на болни и страдающа, и че като сж прекарвали някакъв специален курс — училище, като подготовка за техната бъдеща професия, са се отдали на тежки и непоносими страдания и че това никой не можел да им го отрече?

Това потвърждавали нашите управляващи болничните лекари, старши лекари на отделения, ординатори и че всички други такива им признавали. Това ежедневно виждали и болни и всички техни близки и се очудвали на техното търпение и преданост към службата? Милосердните сестри са били още и носителките на човешкото милосърдие и в дадения случай, техната денонощна работа около тежко болните, целonoщно бдение, следене на болестта, утехата на болния в най-тежки минути, последната сладка дума ако щете за умирающия е бил нейния най-възвишен идеал, — нейната най-ценна болнична служба, която с нищо не можела да бъде платима.

Това е било милосърдието на нашата милосердна сестра, което всеки е изпитал при боледуването си, всеки един който е имал свой болен е виждал и можел да прецени и заслужено на сестрата да признае и достойно и отдаде. Тя в нейната обществена служба, след прекарването на ред войни и нещастия, надали имало човек да не е лично видал,

изпитал и преценил.

Лекарите в болниците били поверявали тежко болните на грижите на милосердните сестри. Те замествали майчините грижи, те хранели, преобличали, следили болния, те лекували в широката смисъл на думата страдающия, те вършели един високохуманитарен обществен дълг с пълното съзнание и очакване, че това именно общество ще да се вслуша в техните тжжения, в техните болки и искания. Но за жалост казва, като че ли няма такава признателност и че праздни са били техните очаквания и надежди на милосердните сестри. И управители и лекари и обществото ако щете, малко преценявали техния труд, техното милосърдие и тяхната непоносима и тежка работа; като че ли и болни и техните близки, били под техните сестрински грижи, забравят скоро техните заслуги. Иначе не можело да се обясни онези разкарвания и гонения на милосердните сестри, съществующи грубости и мизерия, в която са били те изоставени. Излиза да заяви още по високо че те са били изложени на унижения, заплащане които получавали са били недостатъчни за най-елементарните им нужди — облеклото което им се давало от Дружеството „Червен кръст“, било крайно оскъдно, неподходящо, пжстро, недоброразлично и неудобно. Излишно било да се отбелязва че им давали обувки от различна големина, два леви или два десни, неудобни, много големи или много тесни. Освен това, квартирите които им се давали, са били крайно мизерни и лоши. Винаги и на всекаде по мазетата и бараките — без никакви удобства за истинска почивка. Не малко били също и оплакванията от храната: „болнична“ негърпима(?) Към това като сме прибавили безогледното им разкарване, премествания, без вина и причини, ставала ясна картината на сестринския живот. Лишенията, моралните терзания и непоносимият им труд денонощен срещу нищожно възнаграждение, ето какво е било положението на нашата милосердна сестра, на която била възложена високата благородна и хуманитарна служба.

Измъчвани от некаква мизерия, несигурни за днешния и утрешен ден и като не било гарантирано техното бъдеще преживявали един тежък и не-

поносим живот. Техната община, техния пансион и техното управление не им давало никакви надежди и закрила. Всеки управител на болница или лекар си играл с техната съдба, зле ги третирали, произволно местели и ги уволнявали, пансиона им направен от техния дълг, е бил овладан и ограбен от други и служел за прибежище и приют на чужди хора, а именно всичко това ги водело към разочарование и не насаждавало в тях чувството на милосърдие и преданост към работата и грижи над болния. Всичко това ги заставяло да дезертират от службата и да бягат от санитарното поле. Почти половината от тех, свършили училището за милосердни сестри, са напускали сестринството поради лошото им препитаване и условия, при които сж били поставени да работят, третирани зле от управляващи и началстващи и най-подир поради нищожното им възнаграждение. — Следователно по тези именно причини, всека една сестра днес, останала на служба дирила пжтища и начини за да се спасят от своето тежко и негарантирано за утрешния ден положение. А това така не требвало да бъде. Института на милосердните сестри е необходим, той требва да се повдигне, требвало да се гарантира службата им и по-добри положението им и за които требвало да се създаде действително приятна професия. За тех требвало да се създаде служебна стабилност, гаранция за старостта и инвалидността им, удобни, комфортни помещения, да се освободели от всякакви грижи за днешния и утрешен ден и им се даде достатъчно белио, дрехи, обувки и достатъчно заплати, за да можели да се посветят изцяло на своята служба, на своята професия, от която да създадели своето бъдеще. Така требвало те, да създадат и увеличат своя престиж между болни и между останалото общество.

Следователно, питам автора на статията, защо са тези сълзи, проливани безцелно по адрес на милосердните сестри? — Нима те не са предостатъчно задоволени от всека една страна? Какво им тех липсва? Необличани, боси или гладни останаха те? — Или им се вижда малко заплатата от 400 лв. месечно минимум? Срам и позор на оновова, който излиза и защитава ония които в всекакво отношение са задоволени, а липсва в тях благородното чувство и

милосърдие. На тех са дадени най-хубавите и удобни квартири, на тях се дава храна и облекло твърде задоволително, това което те тжрсеха на небето, намираха на земята, това което болница и „Червеният кръст“ им дават, не са виждали в къщи си, а се оплжчили да искат това, което е невъзможно. Какво искат още те? Излезли от мизерията влезли в санитарното поле, настанили се в болниците те станали цели господари. Имат на разположение си по 2 — 3 жени на които джржавата плаща, които да им метат и мият стайте, перат и гледат горнио и долно облекло, а на всичко това от горе им се носи на крака, всичко необходимо за закуска, обед и вечеря! Где са виждали те това? Нима живели са те такъв прекошен и със всичко задоволен живот при своите майки и бащи? Но права е пословицата в случая „да не дава господ слепо да прогледа, погледали, то далеко ще вижда“.

Относно третирането им от лекарите при болниците, или общо вземато и дума не може да става, защото, те са най-добре третирани, на тех е дадено сравнително другия болничен персонал най-леката работа, въобще най-приятната такава, но по-зрят ли ги малко, веднага се разболяват, вързват си вратовете, — гърло ги боли.

Колкото се касе по въпроса че те са бивали и бдели денонощно над болния като са го пребличали, хранели, утехата и майчините грижи, които полагали върху тежко болните, работа която извършва служителката при отделението а не милосердната сестра, е било техния най-възвишен идеал, техната най-ценна болнична служба и че те лекували болния в пълната смисъл на думата, идва да възмути душите на част от Шуменското общество, което е изпитало техните грубости, техните жестоко-сърде-

чия и држски обноси спремо болния.

Вжобще, частно за Шумен и Шуменското общество, знае колко са те привързани към болничната служба, болния и техния близак, колко са те милостиви и преданни към страдающия. Питам тогава автора, требва ли да се задоволява още презадоволеното им положение, особено като на тия от Шуменската б-ца, когато болшинството от Шуменското общество добре познава техното милосърдие и служба, техния прием и преданост? Кое-кото пжк се касае по въпроса за днескашния им и утрешен ден, и че те не са били сигурни, това е едно заблуждение по-сигурно за тех от това, като хора от санитарното поле не може да бъде и не може да има, защото нито една сестра още не е изпждена, но и да ги гоните няма да си отидат защото няма къде, — следователно неуместно е да се говори за некакво дезертиране от техния страна от санитарното поле, с изключение само на ония, които им се отдаде да се оженият и приберат.

Не на тех требва да се подобри материалното и служебно положение, а на ония, които изнемогват под тежките удари на непоносимия и скжп живот, на ония които получават мизерната заплата от 450 лв. месечно максимум и сж лишени горе доле от сносен живот и на които не се дава ни квартира ни храна и дрехи, отопление и осветление, каквито се дават на милосердните сестри при болниците презадоволително. А именно те са санитарите при болниците, или общо вземато фелдшера. „Есенен листец“.

Спомен на 7 т. ж. е изгубена по третата по ул. „Славейкова“ една

СРЕБЪРНА ГРАВНА
С ДВЕ ТОПКИ.

Който я намери се умолява да съобщи в редакцията и ще бъде предадена срещу джрво възнаграждение.

— 43 —

А. Аврива

ЖУРНАЛИ! ЖУРНАЛИ!

===== ЗИМЕН СЕЗОН: =====

„ЮНО“ — 500 модела рокли, манта, белйо.
„ЕНГЛИШ СТИД“ — костюми и манта
„ПАРКС“ — костюми, рокли и манта.
„ЛАНФАН“ — детски костюмчета.

КОФОВИ КРОЙКИ

на манта, рокли, костюми, дамско белйо, комбинезони, детски костюми, фусти и др.

— ЦЕНИ ИЗНОСНИ —
2 - 34 - 2

Пристигнаха в книжарница „Светлина — Шумен“.

Печатница П. Пенев — Шумен.